

Van binnen naar buiten

Oordelen en veroordelen, iets waar wij mensen maar al te goed in zijn. Naar onze kinderen (en die van anderen!) kijken we vaak niet oordeelvrij. In de samenleving zijn allerlei normen terug te vinden waaraan we zelf en onze kinderen moeten voldoen. We doen hard ons best om erbij te horen, soms juist voor onze kinderen. Hier regeert de angst. Want buiten de boot vallen, dat kan niet in onze samenleving.

DOOR ROLIEN DIJKSTERHUIS

In onze opvoeding zijn we vaak bezig met opstellen van regels en afspraken. Hoe laat moet onze puber thuis zijn van een feestje, zeg je u of jij, studeert onze zoon wel hard genoeg, drinken en roken onze kinderen; allerlei regels om van ons kind een 'fatsoenlijk' mens te maken. Vaak hebben we een mening over regels die andere mensen stellen bij hun kinderen. Hun kind is toch echt minder sociaal, netjes en opgevoed dan die van onszelf...

Kaders

Natuurlijk is het belangrijk om kaders te stellen. We zijn verantwoordelijk voor onze kinderen en we willen ze in alle veiligheid te laten opgroeien. Toch zit in mijn achterhoofd wel de vraag waarom we bepaalde regels opleggen. Is het omdat we het echt belangrijk vinden, of voelen we druk vanuit onze omgeving? Wij mensen willen zo graag bij de groep horen, we zijn eigenlijk 'kuddedieren'. En daarmee wordt het heel lastig om juist andere kaders te stellen of beslissingen te nemen dan onze omgeving doet. Het maakt nogal verschil of we regels maken voor de buitenwereld of omdat we vanuit ons hart de overtuiging hebben dat God onze levens richting wil geven. En niet minder belangrijk, leven we zelf de regels ook voor? Kinderen en jongeren kij-

ken naar de volwassenen om hen heen. Zij prikken naadloos door ons heen als we niet doen wat we zeggen.

Volgen

Jesus roept ons en onze kinderen om achter Hem aan te gaan. Leven wij dus deze roeping voor? Hoe ziet dat er dan uit? Klopt dat met wat we zeggen te doen? En op welke manier kunnen wij onze jongeren helpen om ook als volgeling van Jesus te leven? We zijn geroepen om kind van God te zijn!

Dit heeft niet(s) te maken met regels, maar gaat ten diepste om het vinden van onze eigenwaarde in Hem. Pas dan komt het verlangen om van binnenuit te veranderen en kunnen we onafhankelijk van onze buitenwereld onze keuzes baseren op een leven met onze Vader. Een prachtig voorbeeld hoorde ik laatst in een preek over Zacharia 3. Zacharia krijgt een visioen en ziet de hogepriester Jozua in vieze kleren voor God verschijnen. Hij mag zijn vieze kleren uit doen. Alle uiterlijke vertoon gaat weg, alle buitenkant, gedrag en angst wordt losgelaten. Jozua staat naakt voor God. Daarna krijgt hij schone, witte kleren aan. Teken dat hij geen schuld meer heeft voor God. Geweldig toch? Om zijn hoofd een nieuwe tulband, ook zijn gedachten worden vernieuwd-

Schoon

God ziet ons en onze jongeren zoals we zijn. Dat is zonder onze vieze kleren, zonder onze buitenkant met regels, kaders en opgelegde verwachtingen. Helemaal naakt, zodat onze diepste binnenkant zichtbaar is. De nieuwe witte, feestelijke kleren mogen we aantrekken, zodat we tot ons recht komen, zoals onze Vader ons bedoeld heeft. Zoals wij kleren kopen die ons lichaam op een juiste manier accentueren, zo geeft God ons kleren waarbij onze echte identiteit en kwaliteit steeds meer naar voren komt. God heeft een plan en een doel met ons leven, namelijk leven tot eer van Hem. Ons leven begint niet met het bedenken van regels, kaders en afspraken maar met het zoeken naar de bron van onze gedachten. Wij mogen vol zijn van Gods liefde en onszelf dus een geliefd kind van Hem weten. Deze gedachte zal van binnen naar buiten werken en uiteindelijk ons gedrag ook aan de buitenkant vormen.

Liefde

Als je bedenkt dat onze kinderen God leren kennen via ons, wacht hier een mooie en verantwoordelijke opdracht. Kijken wij oordeelvrij en vol liefde naar onze kinderen? Een oprecht verlangen om van binnenuit te veranderen, zal onze jongeren aanraken. Praat met kinderen over hoe jij jezelf als kind van God ziet. Wat vind je mooi, wat vind je moeilijk? Welke twijfels heb je wel eens? Waar heb jij tegen te strijden in je leven? De eerste stap is om oordeelvrij naar jezelf te kijken. God trekt ook jouw vieze kleren uit en doet je nieuwe aan. Je mag door Gods' ogen vol liefde naar jezelf kijken, pas dan kan dat ook naar je kinderen. Wij mogen met onze jongeren praten over wie ze zijn. We hoeven ze niet te veroordelen om hun buitenkant, God doet dat niet. Help ze te ontdekken wie ze werkelijk mogen zijn in Jezus!

*Rolien Dijksterhuis – de Vries is trainer/coach Bureau Lumen CT
www.lumencoaching.nl*